

2 - Octubre - 1938.

1)

Estimada Mercè.- Quan i Helena era a Madrid a doctorar-se, em va escriure una carta tota ocupada. Resulta que algú li va dir que era una perfecta coqueta, i la noia es va desconcertar sincerament perquè "des de en més tierna infancia" havia fet professió de naturalitat i d'espontaneïtat, i havia seguit els seus vots de tal manera que en ella havien començat a semblar abetades la naturalitat i ~~la~~ l'espontaneïtat. (És aquest aspecte de l'Helena el que vau assajar de recollir en "Laurie").

Que li diguessin coqueta, li va semblar tan extraordinari, que em va demanar que li digués francament si jo també la jutjava coqueta. Com que les raons que jo li donava en la meua resposta poden aplicar-se a tu, te les repetire.

Si admetem que la coqueteria és ~~el~~ ^{el} instint
de paroxis-se, de per-se valer, ~~de distinxir-se~~
d'assajar de distingir-se del comú, cal conve-
nir que hi ha moltes menes de coqueteria.

Atenem-nos sols a la coqueteria que podríem
anomenar femenina, o, més amplemunt, social.
És la coqueteria que fa que la Marieta és
boni tabors de pam, que la Carme ~~preferisca~~
eviti els colars massa claus, que la Lluïsa
tingui abonada als colls de piqué blanc. En
negaràs que és una coqueteria molt elemental
i rudimentària. D'altres noies coneixen amb
més interès una altra mena de coqueteria més
espiritual. Tenen bon domini d'elles mateixes, i
es coneixen bon, per per parlar dels temes que els
van bé, per dirigir una conversa al seu gust,

etc. etc.

2-X-57 D
M'adesso a dir que, en el bonis, ni tu ni l'Alcira
no son wqnetes. No t'eni cap interès en presentau-
vós sota el rotlle miller caire, en per-vos interessant.

Però, sense que us ho vopen, son interessants i
el caire amb que us presenten és sempre el miller.

Això ha que hom pusi vendre-us per wqnetes,
~~se~~ perquè aconseguir, sense saber-ho, allò que es
no poren les wqnetes.

Si t' hagués contactat la tera carta del dia 28
acabot de rebre-la, potser hi hauria escrit algun dia
bonat. Tem va indignar molt la conversa que
em transcrivis. Ara, ja m'és calmat, et voporo que
si tornen a debatre el tema amb les ~~wqnetes~~ ^{haver} con-
parques, es, perquè així.

A la Rosa. - "Si els reis es porten correctament i bonal
amb mi, això no em fa si no parer. No has de
fer res dels meus plats. Mas de saber que si no en
tinc més és perquè no vull. Si no hagués tingut
molta diplomàcia, en Tancs s'hauria menjat
totes les cassettes de l'armari que van mi hagués
semblat, i dels netons a l'ascensor no en parlem!"
I, encara, si vols ser quel, podies abecir". Amb la
diferència que cap dels meus plats ha acabat com
els tres - no quatre, com aida ella. - Tencs i esperem
a veure com acabaria el d'ara."

A la Manita "Tu veus que jo no tinc atraccions?"
El dia que havis inspirat amb totes les teves caigudes
d'ulls, la quarta part de les passions que haves
mirat només la punta del meu nas, podies nar-
lar-me d'això. Per ara, no et considero de la meua

categoria."

3-x-37 (2)

A la Lluïsa - "No se' que mai ningú s'ha arribat
al meu estat, i això que ~~era~~ me'n va dir que, llevat
d'en Joan, tots els homes que m'han estat apec-
te venen molt intel·ligents i veritablement impe-
rios. Alguna cosa de tenir que roalties no tenim,
quan es dona el fet que roalties sols atraïen
els ditxarel·los, i en canvi jo tinc els subra-
sis de l'élite."

A la Mercè Ah, no, a la Mercè no li he de
dir res.

He estat molt content de veure que confesses el
teu orgull per la conducta que vas seguir en el
temps del teu amor. Espero que ja no tens
recordaments, i que ja no veures cartes.

M. he quedat molt sorprès de que em parlessis de
la (na Vicens) Allò és per la papallona? ET
heu assegurat que no me'n vaig adonar, i que
si em trobava he' en la conversa de la Rosa era
de bona he i d'una manera desinteressada. Com
no diria per me coneixee cap esperança una noia
que tenia el mal gust de tenir un pomès
van lleis?

Lamento molt haver-vos decebut en aquella oca
sio i quan algú he' no anare' compensar-vos
per l'amor a la Sta Conxita.

3-x-87(42)

Ten

Màrius